

Formueskatten og Indkomstskatten. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer ikke det. Indkomstskattens Nedsættelse svarer, hvis man lægger de nøjagtige matematiske Beregninger til Grund, til en Nedgang paa 686,000 Kr. Finansministeren opgiver en Nedgang paa 700,000 Kr. Det passer, som man ser, meget godt med hinanden, men der er ingen Tilvækst der, men derimod er hele Historien lagt over paa Formueskatten fra 760,000 til 400,000 Kr. Det staaer for mig som gaadefuldt. Jeg forstaaer ikke den Beregning.

Finansministeren har aabenbart misforstaaet mig, naar han mente, at jeg havde sagt, at om Prisen paa Øl gennem denne nye Skat blev 1 eller 1½ Øre mere eller mindre, betød ingenting. Jeg sagde, at disse 75 Øre pr. hl vilde neppe blive effektive for Forbrugerne, idet Bryggerierne formodentlig i Forvejen havde anteciperet en Del af Skatten, saa det aldeles ikke vilde komme til at berøre Forbrugerne.

Finansministeren erkendte, at Rateskalaen var forladt af Hensyn til Forsvarsskattens Bevarelse. Dette var et udbredt Ønske indenfor de konservative Partier. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) har med en Aabenhjertighed, jeg respekterer, sagt: Hvorfor ønsker man Forsvarsskatten bevaret? For at man fremtidig med større Eftertryk kan drive Agitationen for Militarismen. Det er altsaa af rent militaristiske Hensyn, dette har fundet Sted. Det glædede mig ogsaa at høre Finansministeren indrømme, at det sikkert vilde koste Statskassen ikke saa lidt med disse skarpt brudte Trappetrin. Den ærede Ordfører for Flertallet gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, naar han mente, at disse Udjævninger ikke kom til at optræde skarpere, end de have gjort tidligere. Det gøre de jo, idet den lave Skat er bleven forøget. Skatten paa de 100 Kr., som ligger omkring 3,000 Kr.s Grænsen, var tidligere kun 9,60, nu stiger den til 11,85, det er dog en betydelig Forøgelse. Det er den ene af de to Hovedindrømmelser, som Indstillingen gør til Militarismen, og det er en meget betydelig Indrømmelse. Militarismen har faaet derigennem, at den er i Stand til, som det ærede Medlem fra Svendborg udtrykte sig, med fortsat Energi at kunne drive Agitationen for Forsvarssagen. Den anden Indrømmelse er — og der maa jeg bede Finansministeren undskylde mig, jeg ikke kan se andet — Krigsfonden. Den højtærede Finansminister henviste til Anmærkningen paa Finansloven om Reservefonden. Men jeg vil bede ærede Med-

lemmer om at lægge § 3 paa Finansloven paa den ene Side og det foreliggende Lovforslag paa den anden Side, og De ville se, at det er to ganske forskellige Ting. I det ene Tilfælde bemyndiges Finansministeren til at overføre Udbyttet af bortsolgte Statsaktiver i det Omfang, han maatte finde forsvareligt, til Reservefonden samt Renter og Udbytte af Reservefonden til Kassebeholdningen. I det andet Tilfælde skal et overskydende Beløb udover 2 pCt. overføres hertil. Vi kunne ikke tvivle om, at der er en Forskel der, en Kvalitetsforskel. Finansministeren mente, at det ikke vilde gøre Vejen ufremkommelig for sociale Fremskridt, det havde intet med Militærvæsenet at gøre o. s. v. Jeg vil bede ærede Medlemmer huske Udtalelser af de to Højretalere, de meget urbane og beherskede Udtalelser fra det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) paa den ene Side og de hoverende, maliciøse Udtalelser fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) paa den anden Side. Hør, hvilken Fryd og Jubel der var overfor denne Bestemmelse, det var den vigtigste Indsats i hele Loven, den, som Højre satte særlig Pris paa, og derfor var det, at Højre overhovedet kunde være med til at gøre Indrømmelser paa Indkomst- og Formueskatten. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds brugte et fortræffeligt Udtryk, at derigennem havde man faaet Finansministeren og derigennem altsaa Regeringen, Regeringspartiet og Folketinget bundet paa Hænder og Fødder for en overskuelig Fremtid. Det er netop det, der sker. Bunden af Hensyn til, at der kan ligge en Reservefond, som kan anvendes i paa-kommende Tilfælde — og Landstinget gaar neppe med til nogen anden Anvendelse deraf end til Fæstninger eller Mobilisering eller deslige —, som kan ligge bunden, til passende Lejlighed kommer, hvor den pansrede Næve skal bruges. Og samtidig har han bundet Finansministeren, Regeringen og Folketinget paa Hænder og Fødder, hvor det gælder om Bevillinger til sociale Formaal, nyttige Foranstaltninger o. s. v. Ja, maaske denne Reservefond ikke netop er bestemt til at bruges i Krig. Det kan ogsaa tænkes, at der kommer et Aar, 1922, hvor der kan være Tale om at bruge en Reservefond, der til den Tid er opsamlet.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) fandt det underligt, at vi Socialdemokrater, som i Modsætning til de Radikale havde rejst en stærk Kritik mod Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat i Folketingets Vedtagelse, nu stillede denne